

Andinoacara pulcher - Kék akara

ELSŐ LEÍRÓJA:	Steindachner, 1878
CSALÁD:	Cichlidae
MÉRET:	12-15 cm
C°:	24-27
pH°:	6,5-8
Nk°:	6-18
HELYIGÉNY:	200 liter
VISELKEDÉS:	nyugodt, területtartó
TÁPLÁLÉK:	ragadozó
TARTÓZKODIK?	középső és alsó szint
ÉLETTARTAM:	6-10 év
TERM.VÉD.:	felméretlen

Andinoacara pulcher

Kék akara

(Steindachner, 1878)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Térkép még nem készült az adatlaphoz, feltöltése folyamatban!

Trinidad és Tobago, valamint Venezuela területén őshonos, de sokfelé betelepítették. Álló- és folyóvizekben egyaránt előfordul.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

A homlok széles és a kor előre haladtával egyre íveltebbé válik. A halak testhossza 15, maximum 16 cm-ig terjedhet, de már a 7—8 cm hosszú állat jellemzően ivarérett.

Színét illetően az összbenyomás kékeszöld, az oldalakon, a kopoltyúfedőkön és az úszókon borvörös, sorokban elrendeződött foltok és fényes vonalak vagy pontok helyezkedhetnek el. A halak testén és úszóin rendezett alakzatban és elszórtan is találkozhatunk fénylően világoskék foltokkal, mintákkal.

Emellett az alapszínezettől - ami fiatalabb vagy stresszes példányokon szinte világosszürkévé fakulhat - eltérően, sötétebben festődő pikkelyek is akadnak. A test közepén egy markáns fekete folt helyezkedik el, amihez jellemzően kapcsolódik egy vízszintes, sötét, feketés csík is. A halak korától, nemétől, kedvétől függően jelenthet meg rajtuk több sötét szín, ívási időszakban, reviervédő, erőfitogtató hímeken több függőleges, feketés csík is észlelhető, és jóval sötétebb kék lesz alapszínük. A hát, farok, néha még a farok alatti úszó szegélyes is lehet narancsos színű.

Az ivarok megkülönböztetése nem mindig megy első pillantásra. A hímek hátúszói és fark alatti úszói megnyúltabbak, ezen kívül a nősténynek eltérő a nászruhája, továbbá a hímek nagyobbak is lehetnek.

Gyakran megtévesztésig hasonlít az *Andinoacara latifrons* fajra, egy időben szinonim neveknek tartották őket, emiatt a fajok azonosítása is pontatlan volt!

A napjainkban igen kedvelté vált Electric Blue akara a kék akara mesterségesen kitenyésztett színváltozata, tévesen azonosítják gyakran Nannacaraként.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

Tipikusan a kisebb-közepesebb dél-amerikai sügérfélék közé tartozik, ami egy jól kezelhető, könnyen tartható faj. Kezdő amerikai sügéres akvaristáknak szinte kötelező alaphala, amin jól betanulhatják a kezdeti fogásokat, mielőtt egy kényes vagy agresszív faj tartásába kezdenének. Ez persze nem azt jelenti, hogy ez a hal igénytelen lenne, csupán tágtűrűsű, kevésbé kényes a vízminőségre.

Csapvízben gondozható, de ha igazán optimális körülményeket szeretnénk neki teremteni, akkor 6-10 körüli keménységű vízben neveljük. A tartóvíz lehet enyhén savas - semleges. A hőmérsékletet illetően sem támaszt teljesíthetetlen követelményeket, gyakorlatilag 22 és 28 fok között gondozhatjuk, leginkább a 24-26 C-os tartományt tudom ajánlani. Igazándiból nem feketevizés faj, de pár Tebang- vagy tölgylevéllel - azon kívül, hogy élethűbbé varázsoljuk és dekoráljuk is medencéjét - elősegíthetünk egyes biológiai folyamatokat, amik előnyösen hatnak a halakra, de a kioldódó csersavak és huminsavak is nagyon hasznosak. Bár még a mostohább körülményeket is aránylag jól elviseli, nem követendő példa az állatok elhanyagolása, éppen ezért a rendszeres vízcsereket tartjuk meg és gondoskodjunk alapos szűrésről is! Kristálytisza vízben amúgyis sokkal hamarabb megmutatja igazi szépségét, a nitrátos, öreg vizet pedig hosszú távon ő sem viseli jól. Betegségekre nem érzékeny a faj.

Etetése abszolút nem problémás, mivel még a sügértápok is szívesen befalja, direkt e halak számára gyártott tápok alapeledelnek használhatóak, de hogy felkészítsük őket a szaporodásra és igazi szépségüket is kihozzuk belőlük, érdemes rendszeres állati eredetű táplálékkiegészítéshez folyamodnunk. A halak maguk inkább ragadozó jellegűek, ezt is érdemes figyelembe venni. Kiegészítésnek a különböző szúnyoglárvák, alaposan mosott tubifex (a nem kellően tiszta tubifexel és a vörös szúnyoglárvával a vastagbélgyulladás kockázata miatt csak óvatosan bánjunk, ritkán kapjanak ilyen eledeleket!), televényféreg, kisebb garnélák, vagdalt földigiliszta tökéletes. Kagylót, artémiát is kaphat.

Medencéjét töltsük fel apró szemű talajjal, hogy kicsit turkálhasson, rendezkedhessen. A dekorációt

sziklákból és ágakból alakítsuk ki, igyekezzünk minél inkább az eredeti biotóphoz hasonlatosabb környezet biztosítani. Mivel elsősorban esőerdei területek folyóiban és tavaiban találjuk meg, ezért inkább kisebb köveket és sokféle ágat, gyökeret alkalmazunk, mintsem hatalmas sziklát használjunk, ami inkább a közép-amerikai nagy tavak sügérvilágának felelnek meg. Ettől függetlenül jellemzően kövekre ikrázik és a barlangokat is kedveli búvóhelyként. Mint előbb említettem, a medencébe szórt falevelek dekorációs célból sem utolsóak, hogy jótékony hatásúak.

Általában nem forgatják fel a talajt, erre leginkább ívási időszakban kerülhet sor. Ha külön akváriumban tenyésztjük őket, vagy nem hagyjuk szaporodni őket a díszakváriumban, akkor nem kell túl nagy felfordulásra számítani. A sügérek között ugyan egyedek szintjén is lehetnek eltérések, előfordulhat, hogy egy-egy példány többet túr, de általában nem ez a jellemző. Közepesen erős növények, például *Echinodorus*-fajok már bátran ültethetőek az akváriumba, de az *Anubias* sem rossz választás. Úszónövényzet felhasználásával növelhetjük a halak biztonságérzetét, elősegíthetjük a stresszcsökkentést.

Nyugodt, békés fajnak számít a sügérek között, könnyedén társíthatóak - kellő hely esetén - hasonló méretű és habitusú fajokkal, például nicaraguai sügérral vagy gesztenye akarával, vagy akár erősebb *Apistorammákkal*. Természetesen harcsafélék, pontylazacok, sőt közepes vagy nagyobb elevenszülők (például límiák) is lehetnek társhaljai. Fajon belül több példányt is tarthatunk, nagyon komoly csatározásoktól ugyan nem kell tartanunk, de legyenek búvóhelyek a medencében és legyünk felkészülve, ha netán közbe kellene avatkoznunk. Egyébként a nőstények a harciasabb kedvűek általában. Komolyabb territoriális magatartást jellemzően ívási időszakban mutat. Társítását rokon fajokkal el kell kerülni, mert káros basztardok jöhetnek létre összeívásukból. Kezddőknek is kifejezetten ajánlható nyugodt magatartása és könnyű tarthatósága végett.

Tenyésztése hasonlóképp nem bonyolult feladat, akár még társas medencében is képesek leikrázni. Előszeretettel ikráznak korábban megtisztított lapos kövekre, aminek környékét is átrendezik. Ilyenkor hajlamosak gödröket ásni, ahová átterelhetik kicsinyeiket, és néhány növényt is kicsit károsíthatnak, de ezen kívül nem számottevő "tájformáló" munkájuk. A halakat hagyjuk maguktól párba állni, legjobb, ha egy csapat fiatal hal közül válnak ki. A kivált és összeállt pár több száz ikrát is lerakhat, melyeket együtt gondoznak, őriznek, legyezgetnek. Az ikrák kelése 2-3 napot vesz igénybe, és további 3-5 nap kell, mire szabadon úsznak, a fejlődési ütem némileg összefüggésben áll a hőmérséklettel is. A szülők előre elkészített homokgödrökbe terelik őket, az elkészült ivadékokat egyesével visszaviszik a csapathoz, ami egy nagyon fejlett, altruizmust is mutató ivadéknevelő magatartás. A szabadon úszó és táplálkozó kishalakat frissen kelt artémiával indíthatjuk, később vágott tubifexen nevelhetőek, persze rendszeres frissítő vízcserek és alapos szűrés mellett. A száraz tápokot is elfogadják. A szétnövsre ügyeljünk, kövessük nyomon az ivadékok fejlődési ütemét. A túltenyésztett, nagyon régi akváriumi törzseknél sokszor már gyengébb az ivadéknevelési ösztön, összehasonlítva például vadon élő társaikkal.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: *Aequidens pulcher*, *Aequidens pulchrum*, *Cychlasoma pulchrum*.

Eng: *Blue acara*.

Egyéb köznevei: *Bla acara*, *Sinikirjoahven*, *Blaupunktuntbarsch*, *Akara blekitna*, *Acará-azul*, *Cocoroba*, *Mojarra azul*, *Bla Cichlid*.

KATEGÓRIÁK:

[Amerikai fajok](#), [Akváriumi halak](#), [Bölcsőszájú halak](#)

KULCSSZAVAK:

[Amerikai sügérek](#), [Andinoacara pulcher](#), [Cichlidae](#), [Kék akara](#), [Akváriumi halak](#), [akvarisztika](#), [Steindachner, 1878](#)

JELLEMZŐK:

[ragadozó](#), [közepesen keményvízi 10-15°Nk](#), [állóvízi](#), [közepesen áramló vízi](#), [barna vízi](#), [lassan mozgó vízi](#), [Dél-amerika](#), [közepesen aktív mozgású](#), [sárga vízi](#), [nagy \(több 200 liternél\)](#), [középső szint](#), [Orinoco](#), [féllúgos \(7.5-8 pH\)](#), [átlagos növényzetigényű](#), [Guyanák](#), [hőigényes \(25-30 °C\)](#), [keményvízi 15-20°Nk](#), [hosszú életű 6 év fölött](#), [normál \(6.5-7.5 pH\)](#), [lassú mozgású](#), [gyér növényzetigényű](#), [Amerika](#), [alsó szint](#), [normálméretű akvárium 100-200 literig](#), [közepes hőigényű 20-25°C](#), [kissé agresszív viselkedés](#), [nagy méretű 10-20 cm](#), [átlátszó vízi](#), [lágyvízi \(5-10 Nk°\)](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

[Horn Péter, Zsilinszky Sándor: Akvarisztika](#)

<http://www.seriouslyfish.com/species/andinoacara-pulcher/>

<http://bigcichlids.gportal.hu/gindex.php?pg=34356564>

<http://www.fishbase.org/summary/Andinoacara-pulcher.html>

Írta: Honffy Gábor

Katalógusba került: 2009-08-03 09:01:16

Legutolsó frissítés: 2016-05-30 21:52:33

Katalógus ID: 4163

Oldal linkje: https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/bolcsoszaju_halak/amerikai-fajok/andinoacara-pulcher.html

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva